

Regisseur Paul Carr:

“De Wadopera wordt een ervaring om nooit te vergeten”

In september van dit jaar vindt bij het pittoreske vissersdorpje Paesens-Moddergat een unieke gebeurtenis plaats: de Wadopera. De Britse regisseur Paul Carr is al volop bezig met de voorbereidingen en vertelt vol enthousiasme over wat we in september kunnen verwachten. Paul heeft een speciale band met de opera Peter Grimes. En dat begon al heel vroeg...!

Muziek en opera zitten Paul in de genen. Zijn moeder was de bekende sopraan Una Hale. Paul: ‘Toen mijn moeder vier maanden zwanger van mij was, zong ze in de opera van Peter Grimes. Het is een van mijn favoriete opera’s. Enerzijds natuurlijk omdat mijn moeder erin zong, maar vooral vanwege het verhaal en de schitterende muziek. De muziek is heel filmisch, waardoor deze opera ook leuk is voor mensen die niet eerder naar een opera gingen.’

Het verhaal van visser Peter Grimes

De opera vertelt het verhaal van Peter Grimes. ‘Peter is een visser die woont in een kleine vissersgemeenschap. Hij is wat anders dan zijn dorpsgenoten en dat zorgt voor een conflict met de gemeenschap. Een conflict dat dramatische wendingen neemt. Als toeschouwer voel je mee met de hoofdpersoon. We hebben allemaal wel iets waardoor we anders zijn dan anderen en iedereen wil graag kunnen zijn wie hij of zij is. Dat maakt dit ook zo’n tijdloos verhaal.’

Inleven

Paul besloot de opera een tijdloze uitstraling te geven. ‘Veel uitvoeringen van Peter Grimes spelen in de jaren vijftig. Ik wilde het verhaal een meer tijdloze setting geven, zodat het publiek zich gemakkelijker kan inleven.’ De opera speelt zich af in een vissersgemeenschap, zoals Paesens-Moddergat. Daarom betreft Paul ook de mensen uit de omgeving bij de uitvoering van de Wadopera.

‘Ik wilde het verhaal een meer tijdloze setting geven’

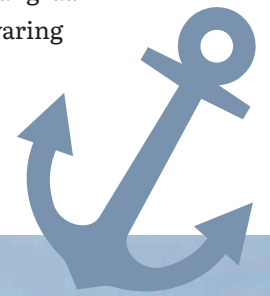

‘Ze zijn te zien als figuranten en helpen op allerlei manieren achter de schermen mee om de Wadopera te realiseren. We zijn heel erg blij met de steun en inzet uit de regio.’

Internationale sterren

‘Paul was nauw betrokken bij de audities voor de Wadopera. ‘We hebben een geweldige cast die bestaat uit mensen die op de nationale en internationale podia hebben gezongen. Wij waren tijdens de audities al echt geraakt door hun prachtige performances. En straks komt alles bij elkaar: dan staan ze op het podium op het Wad met een groot orkest.’

Moet je voorstellen dat je daar dan zit: op de tribune met uitzicht over het Wad met dat weidse oneindige vergezicht. Het orkest begint te spelen en de zon gaat langzaam onder. Dat wordt een ervaring om nooit te vergeten.’

WEGENS
GROTE VRAAG
EXTRA KAARTEN
BESCHIKBAAR!

Meer informatie en kaarten:

WWW.WADOPERA.NL

BLOCK
BUSTER
FONDS

BankGiroLoterij

VSBfonds.

PRINS BERNHARD
CULTUURFONDS

VandenEnde
FOUNDATION

waddenfonds

provinsje fryslân
provincie fryslân

Leeuwarden
Fryslân
2028

FONDS
PODIUM
KUNSTEN
PERFORMING
ARTS FUND NL

FB Oranjewoud
stichting cultuur

PRINS BERNHARD
CULTUURFONDS

GEMEENTE
NOARD
EAST
FRYS
LÂN

arriva
a company

Fryslân

LEEWARDER COURANT

GEWIKT & GEWOGEN

Geen aarzelingen bij Fries Kamerorkest

Gebeurtenis: Beethoven-concert door het Fries Kamerorkest o.l.v. Ronald Slager **Gezien:** 4/7 WTC-hotel Leeuwarden **Publiek:** 120 personen (uitverkocht) ★★★★★

Even misten de strijkers het contact met het geheel, maar dat was alleen in de beginmaten van Beethovens *Egmont-ouverture*. En wat mij betreft mocht dat ook. Want het laatste concert dat het Fries Kamerorkest gaf vond al even geleden plaats, in het najaar van 2019. Daarna maakte het orkest zich op voor een programma rond 250 jaar Beethoven. Het virus gooide roet in het eten. Maar de onlangs ingevoerde versoepelingen maakten het mogelijk dat onder meer de genoemde ouverture toch ten gehore werd gebracht.

Mocht Beethovens *Egmont*, het zou zomaar kunnen, volgend jaar meegaan op de geplande concertreis naar Londen, in het kader van 60 jaar FKO, dan mag de onthoofding van *Egmont* wel iets feller klinken. Gisteren heeft de graaf zijn executie overleefd.

Toch viel er veel te genieten. Beethovens *Eerste symfonie*. Een zelden uitgevoerd werk waarin de jonge componist eigenzinnig

tekeer gaat. Gefundenes Fressen voor dit orkest. Onder aanvoering van Ronald Slager bleef het keurig tussen de lijntjes spelen, met oog voor de prachtige harmonieën en de rake accentueringen door de diverse orkestsecties. De tempi hadden contrasterijker gekund, vooral het menuet dat de muziekhistorie is ingegaan als 'te snel om op te kunnen dansen' bleef hier heel dansbaar.

Opvallend waren de blazersoli. Puntgaaf werden ze gelanceerd, goed getimed en zonder aarzelingen. En dat is absoluut een pre voor een amateurorkest. Het toonde durf en wist wat er van iedere speler werd verwacht. Heel prettig was ook de akoestiek van de congreszaal van het WTC-hotel. Wat aanvankelijk oogde als een stenige, muziek-onvriendelijke locatie, ontloopte zich als een die vrij geschikt is voor dit soort uitvoeringen.

En dan het slotdeel van de symfonie. Opnieuw met hachelijke momenten voor de strijkers. Maar ditmaal liepen ze in de pas, lieten subtiliteiten horen en zorgden met de overige gezetenen voor een enthousiaste afronding van dit drie kwartier durende optreden.

RUDOLF NAMMENSMA

Inez Timmer wint Ouderen Songfestival

AMSTERDAM Zangeres Inez Timmer uit Weidum won zaterdag in het DeLaMar Theater in Amsterdam het Ouderen Songfestival.

In de finale van de wedstrijd greep Timmer (66) zowel de jury- als publieksprijs. „Ik geniet nog na”, reageert Timmer. „Iedereen die mij heeft gesteund, in Friesland of daarbuiten, heeft een plekje in mijn hart.”

In een drie uur durende finale nam ze het op tegen andere 55-plussers die elk onder begeleiding van een orkest een nummer brachten. Timmer zong *Joodse vrouw* van Ruut Weissman en George Groot. Ook Trienke Hoogenberg uit Leeuwarden viel in de prijzen. Met het door haar man Sido Martens geschreven *Sweevje* eindigde ze op een gedeelde derde plek bij de juryprizen.

Kinderboekenschrijvers maken zomerverhalen

DEN BOSCH Verschillende kinderboekenschrijvers zetten zich in om meer kinderen deze zomer aan het lezen te krijgen.

Dit doen zij door verhalen te schrijven die gepersonaliseerd kunnen worden door ouders en leraren. Schrijvers Tosca Menten (*Dummie de mummie*), Manon Sikkil (*Geheim agent oma*) en Maren Stoffels (*Dreadlocks & lippenstift*) doen mee. De verhalen worden in samenwerking met leermiddelenontwikkelaar Blink gemaakt.

Gedurende zes weken komt elke week een nieuw hoofdstuk online, waarin leraren en ouders onder meer de naam van de school, conciërge en leraar kunnen invullen. Zo speelt het verhaal zich

op de school van de leerling af. Doel van deze persoonlijke zomerverhalen is om kinderen van groep 3 tot en met 8 te motiveren om te gaan lezen.

Volgens Stichting Lezen, een organisatie die zich richt op leesbevordering onder kinderen, zijn initiatieven om kinderen in de zomer te laten lezen nodig.

„Kinderen lezen dan vaak minder, doordat ze niet op school zitten. Wordt er thuis niet meer gelezen, dan kunnen leesachterstanden ontstaan”, aldus een woordvoester. De zegsvrouw denkt dat ook dit initiatief kan helpen om kinderen aan te spreken. „Mensen zijn nieuwsgierig naar wat er dichtbij gebeurt. Ik kan me dan ook voorstellen dat dit kinderen aanspreekt.”

Pander én Offringa geboeid door lichaam

GITTE BRUGMAN

LEEWARDEN Pier Pander was in zijn tijd wereldberoemd. Gerrit Offringa werd dat nooit, maar zijn werk kan zich meten met dat van de meester.

Wie het Pier Pandermuseum in de Prinsentuin in Leeuwarden binnentapt, loopt aan tegen een citaat uit de *Nieuwe Rotterdamse Courant* van 1910: 'Neerlands meest beroemde beeldhouwer Pier Pander'. In zijn tijd genoot de in Drachten geboren kunstenaar (1864-1919) faam vanwege zijn marmeren beelden en reliëfs, maar dat werd toen al een beetje gezien als 'professorenkunst'.

Het is dat hij zelf voor zijn dood vanuit zijn woonplaats Rome zijn ateliercollectie en geld naliet aan Leeuwarden voor een museum en een tempeltje met een beeldengroep, anders waren die er waarschijnlijk niet gekomen. Het Pier Pander Museum was in 1954 het eerste aan één persoon gewijde museum van Nederland.

Het is enige tijd geleden opgeknaapt en opnieuw ingericht door vormgever Gert Jan Slagter. Het oogt nu fris en er is – weliswaar bescheiden, maar wel effectief – kleur toegevoegd. De veelal zwart-witte foto's, de wetten gipsen modellen en marmeren beelden komen nu beter tot hun recht.

De laatste zaal in het paviljoen wordt gebruikt voor wisseltonstellingen. Dit keer heeft Jaap Bruintjes er de expositie *Beeldtaal* inge-

richt met werk van Gerrit Offringa (1943-2019). Ook hij werd in Drachten geboren. Hij volgde zijn opleiding aan Minerva in Groningen, toen nog een klassieke opleiding. Offringa woonde enige tijd in Groningen, maar verhuisde later naar Nes (Dongeradeel) waar hij een teruggetrokken leven leidde.

Het wad inspireerde hem, maar vooral ook het menselijk lichaam. Bruintjes heeft uit Offringa's brede oeuvre werk gekozen, dat vooral daar de nadruk op legt. Bij binnenkomst valt meteen *Wachter III* op, het onderlichaam van een man, dat vanaf de heupen overgaat in een grote takkenbos. Even verderop staat een hoofd, opgebouwd uit slakjes en een stukje roggenhuid, getiteld *Mememto Mori*. En Bruintjes heeft een gipsen buste van een jong meisje door Pander gecombineerd met een meisjesportret door Offringa. Het is haast alsof het om hetzelfde model gaat.

In een vitrine liggen kleine objecten, waaronder een scheermes (schelp) met daarin in koperdraad het woord *Geraamte*. In soortgelijk metaal draad heeft Offringa mensfiguren gevormd, die echoën in een tekening van een tors die lijkt te zijn gemaakt in één vloeiende beweging, één lange 'draad'.

'Hij zag zichzelf als idool, overtuigd dat hij een goed kunstenaar was'

Offringa gebruikte vaak zijn eigen lichaam als model. Hij maakte zelfportretten, waarvan er een aantal in *Beeldtaal* hangen. De houdingen die hij aanneemt (als speerwerper of bootsman) zie je terug in schetsen en daarna in grotere schilderijen. Of juist in de miniaturen, die Offringa soms als vingeroefening maakte en die hij zelf op bijzondere wijze inlijstte. Eén ervan is getiteld *Geïdoliseerd zelfportret*, en dat is geen typefout. „Hij zag zichzelf als idool, was ervan overtuigd dat hij een goed kunstenaar was”, aldus Bruintjes.

De oud-directeur van Museum Smallingerland (nu Museum Drachten) is in dienst van de Stichting Artines, die Offringa's nalatenschap beheert. „Een naam die hij zelf heeft bedacht: Art in Nes.” Het is een van de woordspelingen, waar de kunstenaar in grossierde. Op een sokkel zit de figuur in hout, baksteen en gips, genaamd *Spare in trouble, strange in fright*, waaruit Offringa's voorliefde voor complexe titels spreekt.

Het is niet voor niets dat Bruintjes voor de titel *Beeldtaal* heeft gekozen. „Ik ontdek in zijn werk steeds meer spel tussen beeld en taal, woord en vorm. Daar wil ik nog uitgebreid studie van maken.” Ondanks de bescheiden omvang van deze expositie zijn er voor het publiek toch al de nodige voorbeelden hiervan te ontdekken.

Leeuwarden - Pier Pander Museum (onderdeel van HCL, Groeneweg 1): za en zo 13-17 u, t/m eind sept, www.historischcentrum-leeuwarden.nl

The thin light line.

Spare in trouble, strange in fright.

VPRO-coryfee Paans overleden

LAREN In Laren (NH) is donderdag journalist en VPRO-sleutelfiguur Boudewijn Paans overleden. Dat heeft zijn zoon laten weten aan het ANP.

Paans begon zijn carrière als journalist bij *Het Vrije Volk* en als copywriter in de reclamewereld.

Van 1975 tot 2004 werkte hij bij de VPRO *Gids*, die aanvankelijk nog *Vrije Geluiden* heette, het langst als hoofdredacteur en uitgever. Ook zette hij succesvolle ledenwerfacties op poten. In de jaren tachtig verwierf de VPRO daardoor de B-status in het omroepbestel.

Paans' actie 'Stop de verloedering

- Stem VPRO' uit 1991 leverde de VPRO 260.000 nieuwe leden én de A-status op, en hemzelf de eerste titel van Omroepman van het Jaar.

Boudewijn Paans overleed op 77-jarige leeftijd in het Rosa Spierhuis, een woongemeenschap voor oudere kunstenaars en wetenschappers in Laren.